

καμία δίκωξη στους εξεγεργμένους των φυλακών

23 Απρίλη 2007: Με αφορμή τον ξυλοδαρμό του αναρχικού Γ. Δημητράκη στις φυλακές Μαλανδρίνου ξεσπάει εξέγερση τόσο σε αυτή τη φυλακή όσο και σε άλλες. Το ότι ο ξυλοδαρμός ήταν απλά η αφορμή φαίνεται και από το γεγονός ότι αμέσως οι κρατούμενοι πρόβαλλαν μια πληθώρα αιτημάτων όπως η κατάργηση των πειθαρχικών ποινών, μετατροπή των ισοβίων σε δωδεκαετή κάθειρξη, αποφυλάκιση με την έκτιση των 3/7 της ποινής, άδειες σε όλους, μείωση του ορίου προφυλάκισης και μετατροπής της 25ετούς κάθειρξης σε δεκαετή. Ανάμεσα στους φυλακισμένους που εξεγέρθηκαν ενάντια σε ένα σύστημα που τους αντιμετωπίζει χειρότερα κι από ζώα ήταν και αυτοί των φυλακών Κορυδαλλού που καταστάθηκαν βίαια από τα κοπρόσκυλα των ΜΑΤ λίγες μέρες αργότερα.

14 γενάρη 2011: 23 απ' τους εξεγεργμένους των φυλακών Κορυδαλλού δικάζονται για "απειθεία, στάση και ηθική αυτουργία σε στάση" και κινδυνεύουν με επιπρόσθετες ποινές κάθειρξης τουλάχιστον 10 ετών.

Ο θεσμός της φυλακής και το σύστημα απονομής δικαιοσύνης αποτελεί άλλο ένα όπλο στα χέρια του κράτους και των αφεντικών και όλων αυτών που καθημερινά εγκληματούν εις βάρος μας ώστε να συνεχίζεται επ' αόριστον αυτή η κατάσταση που λέει πως κάποιοι λίγοι θα μπορούν να ζουν από την εκμετάλλευση όλων των υπόλοιπων. Η πραγματικότητα είναι ωμή. Η φυλακή λειτουργεί ως **φόβητρο** και ως άλλος ένας **τρόπος πειθάρχησης** των από κάτω αυτής της κοινωνίας αφού αυτούς είναι που στέλνει στα κελιά η κωλοφάρα των δικαστών. Τα υπόλοιπα είναι βλακειές που δικαιολογούν τη βαρβαρότητα του εγκλεισμού και εν τέλει το εκμεταλλευτικό σύστημα που αυτός υπηρετεί.

Είναι όμως φορές που οι φυλακισμένοι κινούνται ενάντια στο καθεστώς αιχμαλωσίας που τους έχουν επιβάλλει σπάζοντας την εξατομίκευση και δημιουργώντας κοινότητες αγώνα που επικρατεί η αλληλεγγύη μεταξύ τους και η αντίσταση απέναντι στους βασανιστές τους. **Γι' αυτό ακριβώς είναι που δικάζονται οι 23 του Κορυδαλλού. Γιατί επέλεξαν να σταθούν αλληλέγγυοι στους εξεγεργμένους του Μαλανδρίνου αντί να κάτσουν στ' αυγά τους, γιατί επέλεξαν να αντισταθούν στον καθημερινό τους διαμελισμό (σωματικό και πνευματικό). Και γι' αυτούς τους λόγους στεκόμαστε κι εμείς αλληλέγγυοι σε αυτούς.** Γιατί όταν σε εποχές που προσπαθεί να κυριαρχήσει το "ο καθένας κοιτάει τον κώλο του" κάποιοι υψώνουν ανάστημα και αγωνίζονται υπό τις πιο αντίξοες συνθήκες είναι πιο απαραίτητο παρά ποτέ να σταθούμε αλληλέγγυοι καθώς αυτοί οι αγώνες αποτελούν παράδειγμα για όλους μας. Κι αυτό αφορά όλους όσους βιώνουμε την εκμετάλλευση και την καταπίεση στους χώρους δουλειάς, στα σχολικά κελιά, στις πόλεις φυλακές.